

Núm. 23 - Any 2007

POESIES

Per Joan Josep Roca Labèrnia

Malpeiner

Camina que caminaràs
aribo d'hora al castell,
duc calçat, roba, atuell
i, a la mà, un cabàs.

Vinc avui de la verema
d'un raïm madur i dolç,
el temps ens ha respectat,
la feina ha estat un joc.

No vull anar a la verema,
que sóc jove, estic cansat,
però el senyor no té treva,
i, s'enfada, si no ho faig.

He estat mal aprenent
de fuster i de soldat,
fa molt poc temps, ell va dir-me:
Si no canvies, ho tens clar!

Des de fa unes setmanes,
el bisbe que cerca gent,
vol anar a Terra Santa
a lliurar el no sé què.

El senyor com se l'espolsa
i s'amaga quan el veu,
diu: Aquí i ara, no hi ha joves,
encara menys deu guerrers!

Tot l'estiu, maleïts pirates,
han festejat el castell,
volen prendre-li les dones,
les gallines, els anyells.

El senyor té molta cura
dels vilatans i dels vells,
però, si li cal triar,
prefereix dones i serfs.

Així que, davant d'aquestes
meravelles del dubtar,
si és precís, em farà anar
a una aventura de gestes.

No conec ben bé l'espasa,
amb la maça sóc negat,
si em donen una llança,
segurament em faig mal.

Per ara guanya paciència,
em té massa voluntat,
però el temps em pot portar
on no hi hauria clemència.

Si mirem on ara sóc,
diré que no és fruit d'un dia,
tot va ser per la família
que la història em du on vol.

El meu pare, al cel sia,
que és una manera de dir,
treballava amb la hisenda
del senyor i del veí.

Era, diríem, prou destre
en omplir sacs a curull,
sense veu, sense llum,
aprenent sense cap mestre.

Va passar de la misèria
a una vida regalada,
va ser per fer una comanda
i tenir poca decència.

A la mare, li contava
a la nit, en ser al llit:
No pateixis per tenir,
estic fent bona bugada!

En efecte, era bonic
el desori de vitualles,
de collars, d'arracades,
de polseres i vestits.

La mare, que era prudent,
de dia ni se'ls mirava
i, a la nit, se'ls posava
a la llum de poca gent.

Però el pare, que més vol,
no té atura ni remei,
cerca fora una muller
que li doni bon consol.

Aquesta segona dona
no té sana voluntat,
es posa lo traginat,
un cavaller se n'adona.

Davant de tan gran defici,
el pare esdevé honrat,
però li surt el passat
i li manen fer suplici.

El posen en una roda
a donar munió de tombs,
ni se'l miren els prohoms,
ahir li feien rodona.

Tot va anar, així, acostant-se
a la gràcia dels babaus,
vam canviar plaer per blaús,
els veïns van allunyar-se.

Ja no venien a casa
a cercar l'oli i la sal,
ara ens donaven l'esquena,
ens tractaven d'animals.

Els pares ara no poden
aquests retrets suportar,
s'alliten per una nit
i cap al cel que se'n van.

Els veïns tornen a casa
per cercar els cent tresors,
però un, que ja s'ho pensa,
els amaga dintre el pou.

És caverna molt pregona
que, fa temps, es va assecar,
ara dormen les històries,
algun roc de tant en tant.

Vaig deixar unes monedes
en un cove, dins la llar,
amb això el temps passava
i, així, anava menjant.

El senyor com ja s'ho pensa,
perquè en sap un tros ben llarg,
a la feina, em demana,
si no vull pagar-li un tant.

Jo no volia aquell tracte,
pagar no és el meu fort,
però passen uns pocs mesos,
he de deixar de ser sord.

Em dóna temps per fugir,
si no vull participar:
em posaré a treballar
en feines de poc patir!

Faig de guardador de llances,
d'escolà i traginer,
de comptar totes les hores,
de captaire i mentider.

Però ja cansat el pobre,
regidor d'aquest castell,
em diu: si no t'espaviles,
et llançaré peis merlets!

Tenint por de tanta altura,
perquè el viure no em desplaui,
decideixo treballar,
a la guerra posar pau.

Ara vaig a la verema,
a ballar i a trepitjar,
a fer riure a la poncella,
a fer el sogre tremolar.

Ni tinc set ni tinc ofici
ni espero ser res més,
un jovent amb poca pressa
que somriu i fa el pagès!

Si el senyor viu i s'oblida
de qui era en el passat,
he de deixar aquesta feina,
em posaré a festejar.

Cercaré mossa i companya,
un lloc on passar el meu temps
i trobaré, dintre el pou,
el que cerquen els de seny.

Bona taula, bona festa,
per als altres el treball,
un seient a la taverna
on dormir i predicar.

Joan Josep Roca Labèrnia